Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII nr. 4 (788) * joi 26 ianuarie 1961 * 8 pagini 30 bani

Intîlnire cu un prieten drag

Mai zilele trecute, în unitatea de pionieri de la Școala de 7 ani nr. 120 din raionul Nicolae Bălcescu, a fost sărbătoare. In acea zi, pionierii au invitat în mijlocul lor pe tovarășul Ion Moldovan, strungar fruntaș inovator la Uzinele „Timpuri Noi" din Capitală. Cu cîteva zile în urmă fusese propus candidat al F.D.P. în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională, în circumscripția electorală „Filimon Sîrbu" din raionul lor.

După ceremonialul pionieresc, în sală s-a așternut o liniște adîncă. Curioși, pionierii ascultau cu emoție cuvintele tovarășului Ion Moldovan. Ascultau episoade din viața unui muncitor, care de mic copil a cunoscut exploatarea capitalistă. Anii de ucenicie? Ani de tristă amintire, cu bătăi, înjurături, corvezi... Copilărie grea, cum aveau toți ucenicii pe vremea patronilor. Dar anii aceia crînceni au trecut, ca o furtună. O dată cu eliberarea au venit alți ani, plini de nădejdi, ani din ce în ce mai lumin[illegible]. Sub conducerea celor ma[illegible]ni fii ai poporului, sub conducerea comuniștilor, țara întreagă a înflorit.

Acum ne aflăm din nou în preajma alegerilor. Cine sînt candidații? Cei mai destoinici muncitori, țărani colectiviști, activiști de partid, tractoriști, oameni de știință și cultură, învățători și profesori...

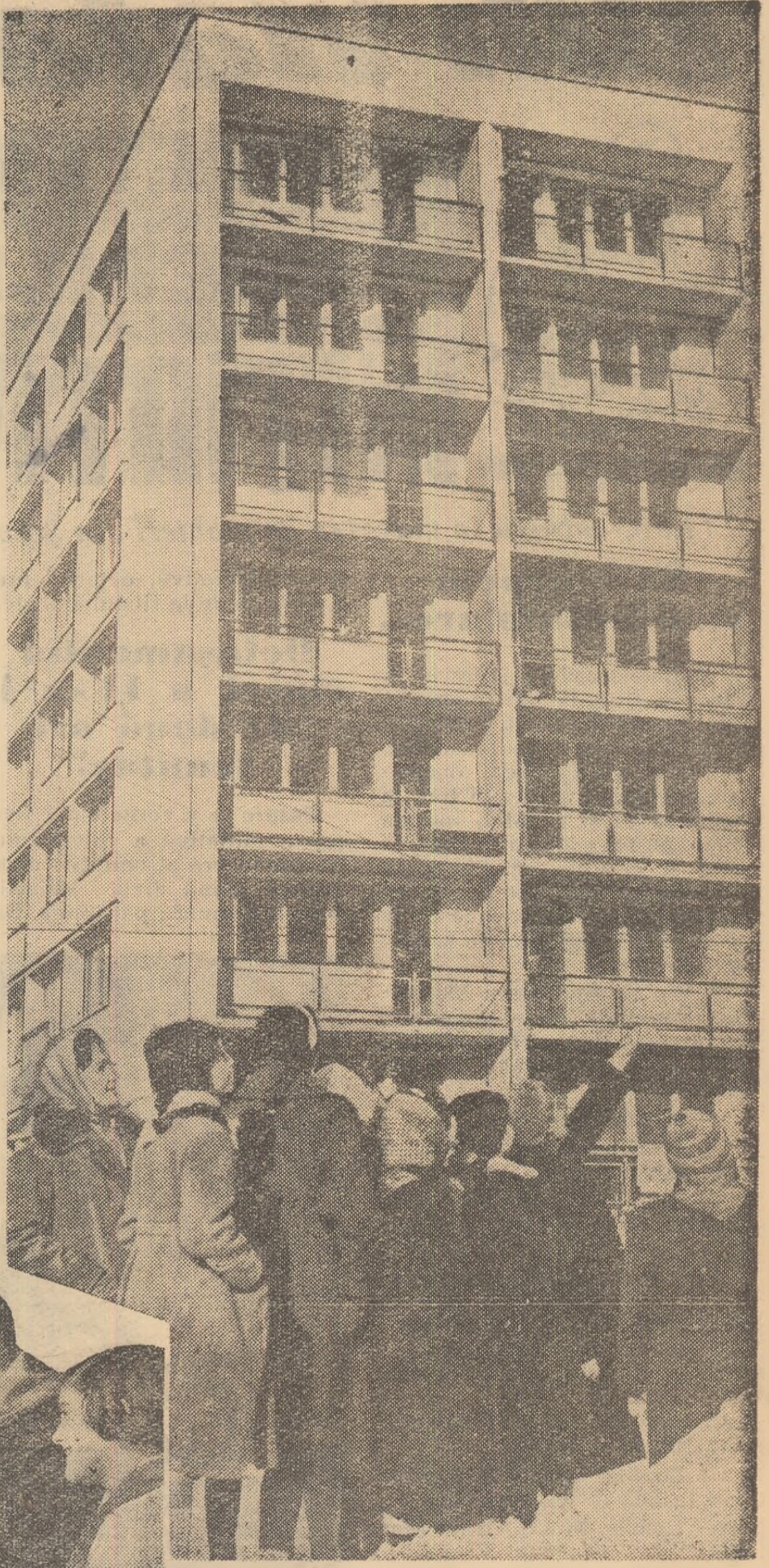
— Așa după cum întreaga patrie înflorește și se dezvoltă continuu, și raionul nostru este mai frumos ca oricînd !...

Și tovarășul Ion Moldovan le-a vorbit mai departe pionierilor despre construcția Magistralei Nord-Sud, care va înfrumuseța Capitala noastră cu un nou bulevard străjuit de blocuri semețe, despre noile construcții din cartierul Pieptănari, despre școlile, atelierele și laboratoarele nou construite. Dar, despre cîte nu le-a vorbit el pionierilor! Fața raionului Nicolae Bălcescu s-a schimbat de la un an la altul, — așa cum, de altfel, s-a schimbat întreaga față a țării — construcțiile au crescut o dată cu pionierii. Astăzi sînt mai multe străzi asfaltate, transportul în comun a fost îmbunătățit, sînt mai multe spații verzi. La toate aceste îmbunătățiri au participat cu multă însuflețire și cetățenii raionului. De multe ori, printre ei, s-au aflat și pionierii. Cu ajutorul lor străzile sînt mai îngrijite, sînt mai mulți pomi și mai multe flori pe marginea șoselelor...

La sfîrșitul adunării, pionierii au înmînat oaspetelui drag, în semn de amintire și adîncă prețuire, o cravată roșie de pionier, flori, și l-au rugat să se fotografieze împreună cu el. Copiii au prezentat apoi un frumos program artistic cu cîntece și poezii închinate partidului, patriei, vieții noastre luminoase de astăzi.

AL. MIHU

Copiii sînt dornici să cunoască cît mai multe din realizările înfăptuite de regimul nostru de democrație populară. Iată-i, în fața unui bloc de pe Magistrala - Nord-Sud.

Invățînd bine, ne îndeplinim principala datorie față de patrie

Angajamentul solemn

„Să învăț și să mă comport în așa fel încît să devin un cetățean demn al patriei mele, Republica Populară Romînă...

E un fragment din angajamentul nostru solemn. În ziua cînd tovarășa instructoare ne-a înmînat cravata roșie, cu toții l-am rostit emoționați. De atunci, fiecare se străduiește să și-l îndeplinească. Sîntem atenți la explicațiile tovarășei învățătoare, învățăm și ne scriem bine temele. Duțu Tania, Florescu Dan și alți membri ai colectivului de conducere al detașamentului nostru, ne sînt exemplu. Pe primul trimestru nici un pionier nu a rămas corigent. Ne-am hotărît ca și pe mai departe să învățăm bine, chiar foarte bine. Prin aceasta ne îndeplinim principala datorie față de patria noastră.

Pionierii clasei a IV-a A,
Școala de 7 ani nr. 1,
Rm. Vîlcea,
regiunea Argeș

Vin examenele

Deși nu bat la ușă, cum se spune, examenele se apropie. Și pentru a obține cele mai bune rezultate, am început să ne pregătim. Invățăm cu sîrguință fiecare lecție în parte, repetăm lecțiile mai vechi, ne ajutăm unii pe alții.

Exemplul pe care ni-l dau părinții noștri, colectiviștii, este pentru noi un îndemn. Recolte bogate au cules ei de pe ogoarele gospodăriei colective, recolte bogate ne străduim să obținem și noi la învățătură.

MIHALACHE GHEORGHE
cl. a VII-a
com. Nicolae Jianu, raionul
Făurei, reg. Galați

Gînduri de viitor

Pînă acum am învățat binișor. Pe primul trimestru am o medie de 7, una de 8, iar restul de 9 și 10. Acum, pe trimestrul al II-lea, mă voi strădui să învăț și mai bine. Să știți însă că în clasa noastră sînt pionieri foarte buni. Popa D. Vlad, Bălășel Nicolae și alții sînt exemplu la învățătură și comportare. Mă voi strădui și eu mai mult, știind că numai învățînd bine astăzi, devin și eu mîine un cetățean folositor patriei, un constructor de nădejde al socialismului.

DIACONU I. CONSTANTIN
cl. a V-a A,
Școala de 7 ani din com.
Tansa-Suhuleț, reg. Iași

Ajutor tovărășesc

La noi în clasă avem un elev pe care îl cheamă Modreanu Ion. Este un băiat bun, disciplinat, învață bine dar... la matematică s-a cam poticnit. „E grea, ce vreți?" răspundea el de cîte ori era criticat. Intr-o adunare de grupă, pionierii au hotărît să-l ajute. Și atunci am primit eu această sarcină. „De ce să nu învețe bine la toate materiile?" au spus pionierii. „Doar știm cu toții cît de importantă este matematica"... De atunci, în fiecare zi facem exerciții, probleme. Mai vin și alți pionieri la noi și învățăm împreună. Acum Ionică și-a scris angajamentul solemn. Va deveni pionier. Sînt foarte bucuros că pe zi ce trece tot mai mulți pionieri și elevi din clasa noastră își îndeplinesc principala datorie față de patrie — învățătura.

MODREANU I. NICOLAE
cl. a IV-a
com. Cîndești, raionul
Făurei, reg. Galați.

Din viața pionierească

UN PRIETEN AL PIONIERILOR: INIȚIATIVA

(Raid-anchetă în unitatea de pionieri din Școala de 7 ani nr. 3, Pite ti)

Să începem cu o întîmplare...

„Intîmplarea" s-a petrecut în clasa a III-a B, cu pionierul Miu Dumitru. Ca să înțelegeți mai bine cum stau lucrurile, vreau să vă spun că detașamentul clasei a III-a B ține la onoarea sa și că Miu, într-un timp, nu prea dădea dovadă că ține și el.Adică învăța prost. De cîte ori era întrebat de ce învață prost, Miu spunea: „Mă deranjează frații mei de la pregătirea lecțiilor!"

Într-o zi, Andreescu Marinela, președinta detașamentului, a discutat despre Miu într-o adunare a colectivului de conducere.

— Ce facem cu Miu?

— Păi, n-auzi ce spune, îl „deranjează" frații lui!

— Hm, m-aș mira. Am o propunere: să-l vizităm la domiciliu.

Așa s-a trezit Miu cu colectivul de conducere acasă. Miu, avea, într-adevăr, frați mai mari și mai mici. Dar spațiu era suficient și toată lumea învăța în liniște. În schimb, cine-i stînjenea pe ceilalți? Ați ghicit. Miu!

A doua zi, Miu a fost întrebat în fața detașamentului.

— Cum e, Miule, cu „deranjul?"

— Păi, să vedeți... Și Miu a început să dea din colț în colț.

În adunare s-a hotărît ca Miu să învețe împreună cu Dumitru Constantin, și anume, la domiciliul acestuia din urmă. O zi, două, lucrurile au mers, dar Miu prinsese un alt nărav: începuse să cugete prin capul lui Constantin. Acesta citea lecția cu glas tare, o repeta, iar Miu îl contempla cu gura căscată. Apoi, la temele scrise, Miu aștepta să vină Constantin să-i arate punct cu punct, cum și ce trebuie să scrie.

— Asta-i curată lene, s-a înfuriat într-o zi Constantin. Și a chibzuit ce-i de făcut. Miu trebuia ajutat. Asta categoric. Dar cum? Așa nu mai mergea. Și Constantin a încercat o soluție.

— Uite ce e. Mîine vii la mine la ora 6.

— De ce? s-a speriat Miu. Nu mai învățăm împreună?

— Ba da. Dar tu vii cu lecția învățată și scrisă și o repetăm împreună.

Miu a venit a doua zi la ora 6 dar, cu lecțiile nescrise și neînvățate. Ce și-a zis: Constantin o să se ...înduioșeze și o să facă lecțiile cu el. Constantin însă s-a supărat și l-a trimis acasă. Miu a spus la școală că nu-l mai ajută. Colectivul de conducere a cercetat situația, a discutat și cu tovarășa instructoare și a tras concluzia că Dumitru Constantin are dreptate, iar Miu a trebuit să se apuce de treabă. De atunci a trecut timp.

Miu s-a îndreptat mult. Datorită lui Constantin, care în metoda pe care a folosit-o a dat dovadă de inițiativă, datorită colectivului de conducere, care la rîndul său a dat dovadă de inițiativă, datorită președintei care la rîndul ei... etc...

Detașamentul clasei a IV-a A, de două ori fruntaș!

Despre ce e vorba aici? Despre o inițiativă a colectivului de conducere al unității: o întrecere avînd drept obiectiv principal munca patriotică. Datorită întrecerii, s-a colectat fier vechi, 600 kg maculatură... Dar vorbeam de clasa a IV-a A care a fost de două ori în fruntea acestei întreceri. Bineînțeles că cei din clasa a IV a A au strîns fier vechi și nu puțin. Toți pionierii din acest detașament și au realizat deci această condiție pentru obținerea distincțiilor. Același lucru se poate spune și despre sădirea puieților. Dar, mai cu seamă detașamentul clasei a IV-a A s-a evidențiat printr-o inițiativă: autodeservirea. Pionierii de aici au hotărît să ajute mai mult la înfrumusețarea școlii și a clasei. Inițiativa pionierilor dintr-a IV-a A, a găsit răsunet în toată școala. Aproape toate detașamentele, chiar și elevii mai mari, au adoptat inițiativa clasei a IV-a A.

Interviu cu Andrei

Cine e Ciulică Andrei? Răspunsul e simplu: președintele detașamentului din clasa a VII-a B.

— Dragă Andrei, te rog, în numele cititorilor, să ne spui cîteva cuvinte în legătură cu inițiativa detașamentului vostru.

— Da. Cu plăcere. În cinstea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională și în Sfaturile populare, detașamentul nostru pregătește o adunare cu tema: „Avîntul construirii socialismului". E vorba de realizările regimului nostru democrat popular în regiunea Argeș.

— Vom aminti sub diferite forme despre realizările pomenite mai sus. Vom vorbi despre partidul nostru drag, datorită căruia au fost posibile toate aceste înfăptuiri. Un colectiv din detașamentul nostru lucrează „o hartă a viitorului". Harta înfățișează regiunea noastră. Beculețele ce se vor aprinde vor arăta dezvoltarea regiunii Argeș în anul 1965, conform prevederilor Directivelor celui de-al III-lea Congres al partidului. Adunarea va fi presărată cu cîntece dedicate patriei, partidului, cu dansuri specifice regiunii noastre.

— Îți mulțumim, dragă Andrei. Sperăm că și alte detașamente își vor însuși inițiativa voastră.

Programul zilei

Ilie s-a obișnuit să se scoale de dimineață. A sărit din pat, a deschis larg fereastra și... unul, doi, a început exercițiile de înviorare (foto 1). Ei, așa parcă mai merge. Mîncarea e mai gustoasă și temele se rezolvă mai ușor. Mai întîi matematica, chimia, la rînd urmează geografia, anatomia (foto nr. 2). După ce își termină lecțiile, lui Ilie îi mai rămîne timp și să-și calce cravata roșie. Aceasta a învățat-o de cînd a început pregătirile pentru obținerea distincțiilor pionierești. Astăzi, pe pieptul lui strălucește steluța roșie, dar această muncă a devenit o deprindere, care o aplică ori de cîte ori este nevoie (foto nr. 3).

Fetița vecinului, care nu e încă la școală, te roagă așa de frumos să-i citești „numai aici", încît nu poți s-o refuzi. Și Ilie îi citește povestea pînă la capăt (foto 4).

Ceea ce vedeți în aceste fotografii sînt cîteva exemple luate din programul zilei al lui Ivanov Ilie din clasa VII-a B de la Școala de 7 ani nr. 7 din Giurgiu. Orientîndu-se după un program bine stabilit, el a reușit să-și planifice astfel timpul încît să devină fruntaș la învățătură și totodată — purtătorul steluței roșii.

Fotoreportaj de GR. PREPELIȚA

Un capitol în care este vorba despre timpul liber

— Totul e să știi cum să ți petreci timpul liber în așa fel încît să fie și plăcut, și folositor.

Declarația de mai sus aparține pionierei Emanoil Mariana, membră în colectivul de conducere al detașamentului din clasa a VI-a A. M-am convins că declarația ei nu e vorbă goală. Cei din clasa a VI-a A, știu să-și petreacă timpul liber în chip folositor. Aproape în fiecare duminică merg împreună la filme, la piese de teatru. Au vizionat majoritatea filmelor din „Săptămîna filmului sovietic", la teatru au văzut „Vlaicu și feciorii săi"... Uneori organizează proiecții instructive cu ajutorul diafilmelor, cum a fost, de exemplu „Omul cucerește cosmosul". In urma acestei proiecții a avut loc și o discuție pasionantă.

Dar gusturile sînt împărțite. Detașamentul clasei a V-a A preferă jocurile și ... acele pionierești. Nu e rău. Cu prilejul acesta se pregătesc și pentru obținerea distincțiilor pionierești.

...Vedeți, în unitatea de la Școala de 7 ani nr. 3 din Pitești copiii se distrează. Trebuie doar puțină inițiativă și lucrurile merg bine.

O întrebare pe care am pus-o tuturor

— Spuneți-mi, dragi copii, toate aceste activități pe care voi le faceți, nu vă stingheresc, nu vă răpesc prea mult timp?

— Acolo unde lucrurile se fac fără planificare, s-ar putea ca asemenea activități să supraîncarce. La noi nu se întîmplă aceasta pentru că ținem seama de un lucru important: fiecare face cîte ceva. Aici nu există pionieri care fac totul și pionieri care se uită și nu fac nimic.

*

Toate discuțiile de mai sus au avut loc la Camera pionierilor. Cînd m-am ridicat de pe scaun am observat că pe spătar avea lipită o etichetă pe care scria: Tache Andrei. Pe alt scaun, Pazmaniuc Sorin și alte cîteva nume.

— Ce-i asta? am întrebat o pe tovarășa instructoare superioară.

— Ce să fie? Scaunele sînt făcute la cercul de tîmplărie. O mulțime de obiecte de aici sînt făcute de micii tehnicieni. Camera pionierilor e nouă. Acum o „utilăm". O să vedeți cum o să arate peste puțin timp.

Eticheta cu pricina venise la timp. Intr-adevăr, uitasem să-mi notez această inițiativă a micilor tehnicieni care au hotărît să-și înzestreze noua Cameră a pionierilor prin propriile lor mijloace.

A. WEISS

Intr-un sat moldovenesc

In clasa a VII-a e liniște. Glasul pionierei Zaharia Sofica răsună limpede, sigur. Colegii o ascultă cu atenție. Sofica vorbește despre cum își pregătește lecțiile acasă. E o elevă, bună, nu-și irosește niciodată timpul. Joaca e joacă, dar lecțiile sînt lecții. Spusele ei sînt susținute și de alți pionieri. Tema adunării este „Cum învăț?" Unii sînt de părere că lecțiile încep de fapt din clasă, și anume atunci cînd, la explicațiile tovarășilor profesori, îți iei notițe. Foarte adevărat. Aceasta se poate constata îndată; în vederea adunării, în clasă au fost expuse cîteva caiete de notițe. La multe din ele ți-e mai mare dragul să te uiți; filele sînt acoperite cu un scris îngrijit, cu propoziții formulate clar. Aceste caiete ar putea fi comparate cu un magnet, deoarece atrag... note bune.

★

— Și acum urmează întrebări de baraj!

Rumoarea din sală contenește. Concursul „Cine știe, cîștigă", pe tema vieții și operei maestrului Mihail Sodoveanu, se apropie de sfîrșit. După consumarea tuturor întrebărilor, au mai rămas în concurs Ungureanu Coca și Hulubină Gabriela. Pînă acum, ele au răspuns la fel de bine. Tovarășul Balaban, profesor de limba romînă, le adresează întrebările de baraj, menite să desemneze pe cîștigătoare. Răspunsurile sînt date pe bilețele. Incordarea spectatorilor e firească. In cele din urmă, dînd dovadă de mai multă precizie în răspunsuri, Hulubină Gabriela cîștigă concursul. Prima care o felicită este colega ei, Ungureanu Coca. Bravo Gabriela!

★

— Incotro?

— La căminul cultural. E un spectacol de păpuși.

— Dar ce, a venit vreun ansamblu în turneu?

Nu, nu venise nici un ansamblu în turneu, dar în detașamentul clasei a VII-a A se născuse o inițiativă: crearea unui teatru de păpuși. Copiii găsiseră și o piesă potrivită, „Eu sau noi?", de Dimos Rendis, care tratează despre faptul că fiecare meserie e frumoasă și folositoare. „Actorii" (Ciocanul, Secera, Mistria, Acul, Penița ș.a.) au fost confecționați la iuțeală din niște păpuși obișnuite. Mînuitorii, opt pionieri, s-au apucat cu drag de lucru. Repetițiile au mers bine, la fel și spectacolele date la căminul cultural din sat și chiar într-o comună învecinată, Ciumulești. Acum, urmează ca repertoriul să se îmbogățească cu noi piese.

★

— Vedeți, copii? In caz de luxație, procedăm în felul următor...

Pionierii unității se pregătesc cu drag în vederea îndeplinirii condițiilor pentru obținerea distincțiilor pionierești. Astăzi, au invitat-o în mijlocul lor pe tovarășa Cornelia Gheorghe, medic la dispensarul din sat și membră în sfatul unității de pionieri, să le vorbească despre cum se dă ajutor în caz de luxație, hemoragie etc. A ști să acorzi acest ajutor este una dintre condițiile pentru obținerea distincțiilor.

★

Acestea sînt numai cîteva aspecte din activitatea interesantă și instructivă a pionierilor unității de la Școala de 7 ani din comuna Boroaia, regiunea Suceava. Ele vorbesc despre spiritul de inițiativă al activului pionieresc din această școală, despre dorința tuturor pionierilor de a desfășura o activitate plăcută, care să-i ajute atît la învățătură cît și în ceea ce privește folosirea timpului liber.

AL. OVIDIU ZOTTA

Distincții pionierești

Deocamdată în această școală sînt numai 7 la număr: Bîrsan Gabriela, Slătinaru Elena, Sașcău Adelina, Cîrlan Elena, Ivan Ștefan, Bordeianu Mihai și Sava Ion. Gabriela e studioasă și vorbește rar, cu claritate. Adelinei îi place muzica. Mihai e poetul clasei. Ionică se dă în vînt după fotbal (e centru înaintaș, zice el). Lui Fănică îi place fizica. Și totuși, îi leagă o trăsătură comună, care în același timp îi unește cu toți ceilalți pionieri din patria noastră: dorința de a învăța și de a munci în așa fel încît fiecare lucru pe care îl fac să fie o contribuție în îndeplinirea angajamentului solemn rostit în ziua primirii cravatei roșii. Muncind sîrguincios, acești 7 copii de la Școala de 7 ani nr. 6 din Bacău au îndeplinit toate condițiile pentru obținerea distincțiilor pionierești și acum, pe piepturile lor strălucesc mult doritele steluțe roșii. Oricare dintre ei e bucuros să-ți povestească despre deprinderile frumoase, însușite prin îndeplinirea condițiilor. Pentru Mihăiță, un popas de noapte în pădure, cu prilejul unei excursii, nu va mai fi o greutate, pentru că acum se pricepe de minune să ridice un adăpost din crengi, iar Sava Ionică îți poate da zeci de amănunte despre cum se calcă o pereche de pantaloni (ceea ce aplică și în practică).

PE PIEPTUL LOR strălucesc STELUȚELE ROȘII

Faptul că au primit distincțiile pionierești, i-au făcut să dorească să învețe și mai bine, să fie și mai harnici. Mai mult, s-au simțit datori să-i ajute și pe colegii lor în a se pregăti pentru îndeplinirea condițiilor cerute de distincțiile pionierești. Adelina o ajută cu drag pe Ludu Silvia să învețe cîntece și poezii; pe Geaboc Aneta, Gabriela o deprinde cu mînuirea busolei; Mihăiță, care în calitate de poet e și un mare amator de lectură, îi recomandă cărți lui Bradea Ion și după ce acesta le citește, le discută împreună.

De altfel se poate spune că activitatea pionierească din unitate are un bun sprijin în pionierii pe pieptul cărora strălucesc steluțele roșii. Aceștia sînt întotdeauna primii în activitatea pionierească, îi atrag pe toți prin exemplul personal. La faptul că pe primul trimestru din cei 44 de pionieri de la clasele a VI-a A și B, nici unul nu a rămas corigent, au contribuit, fără îndoială, și purtătorii steluțelor roșii. Deocamdată ei sînt numai 7 în unitate, dar nu peste mult timp numărul lor va spori. In munca pentru îndeplinirea condițiilor sînt cuprinși nenumărați pionieri. Și pe piepturile acestora vor străluci steluțele roșii.

SANDU ALEXANDRU

LA ÎNCEPUT DE DRUM

La Casa pionierilor din Sighișoara funcționează cel mai tînăr cerc: cercul de ceramică. Ce anume a determinat înființarea acestui cerc? Cum a luat ființă?

...Intr-o zi, pionierii din Sighișoara au prezentat un program artistic în fața muncitorilor de la Fabrica de faianță. Muncitorii au dăruit fiecărui pionier cîte un mic obiect lucrat de ei. În fața gingășiei obiectelor, copiii au vrut să cunoască procedeele de lucru. Și atunci, au vizitat întreprinderea. Ceea ce au văzut acolo, le-a plăcut foarte mult. Mulți dintre ei s-au hotărît chiar să-și aleagă o meserie asemănătoare, dar pînă atunci și-au exprimat dorința ca la Casa pionierilor să existe și un astfel de cerc.

Amatori au fost mulți. Și lucrul a început cu cea mai simplă operație: modelajul de mînă. În primul trimestru, membrii cercului de ceramică au efectuat, din lut, diferite obiecte modelate fără ajutorul vreunei mașini. În trimestrul al doilea, tematica cercului se va îmbogăți, pentru că, fiind depășită faza „acomodării" cu prima operație, cu tehnica modelării, pionierii pot trece la o fază superioară. Acesta va fi lucrul la cele patru strunguri manuale (roata olarului), cu ajutorul cărora ei încep modelajul propriu-zis. Înseamnă că, de pildă, unul și același copil va lucra o vază de flori de la prima, la ultima fază, inclusiv decorația.

Pentru viitor — însă un viitor apropiat — se va construi pentru pionierii acestui cerc, un atelier de ceramică, în care copiii vor urmări toate etapele de prelucrare a ceramicei, începînd cu prepararea materialului, confecționarea obiectului, arderea lui, ornamentarea și, în sfîrșit, a doua ardere.

Obiectele cele mai simple (iepurași, căprioare etc.) vor avea rolul cultivării și dezvoltării la copii a atenției față de amănunt, a dragostei față de natură.

Prin executarea machetei orașului Sighișoara, a machetei regiunii... în care vor fi prezentate obiectivele noi, orașele noi, construcțiile, și tot ce s-a născut o dată cu republica noastră, pionierii vor cunoaște și mai bine realizările regimului democrat popular.

Graficul, ilustrînd aprecierea asupra muncii fiecărui pionier, îi stimulează pe copii să lucreze în așa fel, încît, și în dreptul numelui lor să figureze aprecierea cea mai înaltă. Și dacă acum se poate spune că Stanciu Constantin, Kurz Hugo, Suciu Gheorghe, Roth Georg, Galia Nicolae, Mosora Mircea, Popescu Adrian, Gheorghe Dorel și Frezan Mihai sînt cei mai buni pionieri ai acestui cerc, dorința tuturor este ca în viitoarele luni, numele celor mai buni să fie cît mai multe.

E. SKIBINSKY

Să discutăm despre... POLIȚEȚE

Soneria încă nu încetase. Radu se repezi spre cuierul așezat pe peretele din fundul clasei, smulse paltonul, fularul și fugi spre ușă, îmbrîncind pe cei ieșiți în cale. Se așeză primul în rînd. După el Raul, Ion și alți băieți. Pe fete le îmbrîncea, unor colegi le vorbea urît.

Cu toate străduințele colectivului de conducere al detașamentului, unii pionieri tot își mai dau în petic. Așa stînd lucrurile, detașamentul și-a propus să organizeze o discuție despre politețe.

★

Din nou soneria anunță sfîrșitul orei de curs. De data aceasta toți pionierii rămîn în bănci. E adunare de detașament. Primul ia cuvîntul Meteș Mircea, președintele detașamentului.

— ...Că trebuie să învățăm bine, o știm cu toții, spune el, dar să fim și civilizați, respectuoși, politicoși în școală, pe stradă, acasă, pretutindeni. Mie nu-mi place cum se comportă pionierul Radu Petre. Invață bine, dar purtarea lui... La fel și pionierul Gross Raul. Și el învață bine, dar e nepoliticos, vorbește neîntrebat la ore, își trage colegii de urechi. Mai sînt și alte exemple urîte în detașamentul nostru. Spuneți și voi ce trebuie să facem pentru a le îndrepta?

Rînd pe rînd, au vorbit mai mulți pionieri. Împreună și-au arătat greșelile, au hotărît să nu le mai repete. Au luat cuvîntul și cei criticați. Cu privirea vinovată, Gross Raul își cercetează colegii. Apoi se uită cu înțeles la Aurelia.

— Vă promit că nu veți mai auzi lucruri urîte despre mine. Iar pe tine, te rog să mă ierți, se adresă el Aureliei.

Au mai vorbit și Băldeanu Gheorghița, și Popescu Elena și mulți alții. Adunarea era pe sfîrșite cînd, roșu la față și stînjenit, a luat cuvîntul și Radu Petre.

— Da! Aveți dreptate. Multe din rele mi se datoresc mie. Am să caut să fiu mai politicos. O să vedeți!

★

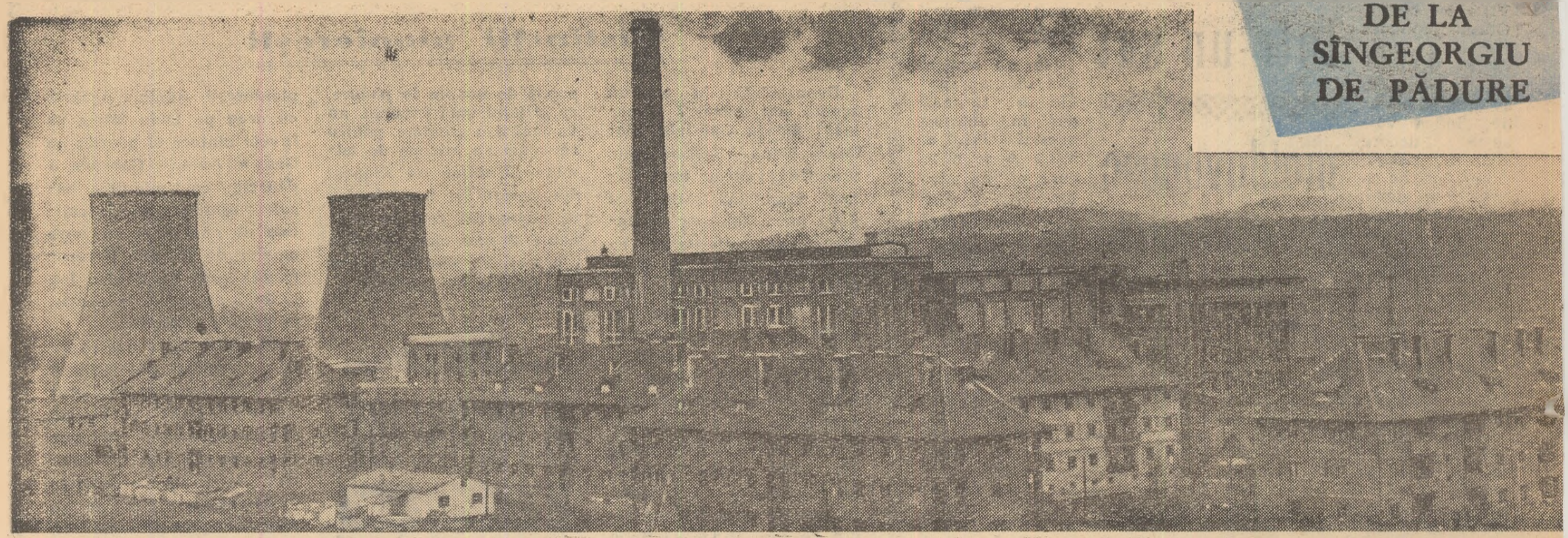
Sîntem din nou în clasa a IV-a B de la Școala de 7 ani nr. 10 din București. N-a trecut mult timp de la adunarea detașamentului, totuși multe s-au schimbat aici. E liniște la ore, în recreație nu se mai aud strigăte și certuri în clasă. Fetele, nu mai sînt îmbrîncite, trase de cozi, iar cînd părăsesc clasa, la rînd, băieții le lasă întotdeauna pe ele primele. Și clasa pare acum mai primitoare. Pionierii sînt mai prietenoși unii cu alții, iar rezultatele la învățătură sînt mai bune.

M. NEGREA

Construită în anii puterii populare:

TERMOCENTRALA DE LA SÎNGEORGIU DE PĂDURE

CANDIDATUL NOSTRU

Sala era plină de oameni. Muncitori mai tineri și mai vîrstnici, muncitoare, gospodine... Se ridicau pe rînd și vorbeau. Ba lăcătușul Marin Mintilie sau Sofia Galea, ba Cristea Licurici, muncitor la „Electroputere". Vorbeau despre cartierul lor, despre ce mai au de făcut, despre oameni... Atunci au propus ei candidat pe unul dintre cei mai buni muncitori de la atelierul de construcții C.F.R. Craiova, pe comunistul Dumitru Crăciun. „Il cunoaștem de ani de zile, au spus cu toții ; e un muncitor destoinic, și pe urmă, e un om tare prietenos și energic, merită încrederea noastră".

...Timpul a trecut. Plopii și teii firavi plantați în primăvara aceea de ei, s-au transformat în copaci frumoși, care dau străzilor un aspect de prospețime. O dată cu ei însă, multe s-au schimbat de atunci, au înflorit parcă străzile, orașul. Entuziasmul si încrederea deputatului i-a însuflețit pe locuitorii cartierului. Hotărîrile luate împreună au prins viață cu fiecare zi.

Exista la marginea cartierului lor un teren întins, nefolosit. Sfatul popular a hotărî ca acolo, să se construiască locuințe muncitorești. Vestea aceasta i-a bucurat mult pe oameni. Și, entuziasmați, împreună cu deputatul lor, au dat și ei o mînă de ajutor constructorilor. Șaizeci și nouă de case noi s-au înălțat pe locul înainte gol. Locuințele muncitorești — luminoase, moderne, cu lumină și băi, cu grădini și copaci, se înșiruie mîndre de o parte și de alta a noii străzi. „Mulțumit și fericit, ca în ziua cînd lucrările s-au terminat, parcă nu l-am văzut niciodată pe deputatul nostru", spun locuitorii acestei străzi.

...Acum sîntem iar în preajma alegerilor. Sala este din nou plină de oameni. Se discută... Și, din cuvîntul fiecăruia, se desprinde aceeași dorință: entuziastul și harnicul comunist Dumitru Crăciun să fie din nou propus candidatul în alegerile de deputați pentru Sfaturile populare.

E. TOFAN

Noi blocuri de locuit date în folosința oamenilor muncii din Craiova.

— Bădiță Nicolaeee !...

Glasul subțirel dar puternic al tinerei care s-a oprit în fața casei colectivistului Nicolae Enache s-a făcut auzit numaidecît. Cel chemat, și-a luat haina pe umeri și a ieșit în ușă. Ochii îi rîd de bucurie : dacă l-a strigat Aurica, înseamnă că are să-i dea o veste bună. Și, într-adevăr, Aurica Chelaru, bibliotecara, l-a anunțat de sosirea unui nou lot de cărți agrotehnice, politice și literare, care-l interesează :

— Au sosit cărți noi la bibliotecă !

Așa o știu colectiviștii din comuna Săucești — Bacău pe tînăra aceasta mărunțică și inimoasă — bucurîndu-se de fiecare carte nouă sosită la bibliotecă, de fiecare carte dată lor s-o citească. Și dacă bădița Nicolae Enache, Elisabeta Enache, Ștefan Lepădatu și mulți alți colectiviști, mai tineri sau mai vîrstnici, au ajuns astăzi să cunoască pe Eminescu și pe Sadoveanu, pe Gorki și pe Șolohov... aceasta se datorește și utemistei Aurica Chelaru. Cu ajutorul bibliotecarei i-au cunoscut colectiviștii pe Davîdov și pe atîția alți eroi pozitivi, de la care au învățat cum să lupte, sub conducerea comuniștilor, pentru a-și făuri viața nouă, îmbelșugată, în gospodăria colectivă.

Acum, în zilele de iarnă, biblioteca satului e mai plină ca oricînd de cititori. Cărțile așternute dinaintea lor, pe mese, le sînt la îndemînă ca pîinea și ziarul, ca radioul... Bibliotecara nu [...]
dideşte. E [...]
dacă amint[...]
numai numă[...]
torilor care [...]
în ultimul ti[...]
pentru lectu[...]
bibliotecă, s[...]
că la pest[...]
sute.

Biblioteci [...]
și mii de ci[...]
sate ! Oare [...]
vorba de a[...]
pe vremea [...]
liștilor, cînc[...]
era ținut [...]
mai cruntă [...]
și ignoranță[...]
tul a ieșit [...]
nă, pășind spre o viață[...]
rală, abia în anii puterii p[...]
Ce s-a realizat în acești[...]
privința răspîndirii cărții [...]
Cifrele pot da, desigur, [...]
precis răspuns. Pe vremea [...]
liștilor, respectiv în an[...]
existau în întreaga țară 2[...]
biblioteci cu 565.328 vol[...]
majoritatea la orașe și în[...]
Azi avem numai la sate [...]
biblioteci cu circa 14.000.[...]
lume — adică de aproape [...]
ori mai multe volume d[...]
1938 !

Cartea a devenit în zile[...]
tre un oaspete nelipsit di[...]
sătenilor. Aurica Chelaru[...]
care numai cu cîțiva ani [...]
purta cu cinste la gît crava[...]
de pionier, se străduiește [...]
pundă cu aceeași cinste [...]
nobile care i s-a încredin[...]
contribuie la culturalizare[...]
lul, răspîndind, neobosită, [...]
om la om, de la casă la c[...]
mina cărților, slova lor în[...]

AL. DINU

Se înfrumusețează locul natal

IN COMUNA LA NOI

De foarte multe ori am citit în gazeta noastră, a pionierilor, scrisori despre orașe și sate care s-au dezvoltat, s-au înfrumusețat în anii puterii populare. Și în comuna noastră s-au făcut multe lucruri noi, s-au ridicat case și alte clădiri noi care o înfrumusețează.

Comuna noastră, înconjurată de dealuri acoperite cu păduri, are o așezare foarte frumoasă. De la poalele dealurilor se înalță casele colectiviștilor, care de care mai frumoase, pînă în centru, unde sînt numai clădiri noi. Printre acestea este și căminul cultural, cu o sală mare de spectacole și o bibliotecă bogat înzestrată. La noi, în sala de spectacole, nu se dau numai programe artistice. Aici, de foarte multe ori vedem și filme, căci, trebuie să vă spun, căminul cultural are și aparat de proiectat filme. Acum, în serile de iarnă, aproape toți sătenii vin la căminul cultural, la film, la bibliotecă. Uneori noi, pionierii, prezentăm programe artistice pionierești cu dansuri și cîntece vesele.

Să nu credeți că la noi s-a schimbat numai fața comunei, nu. La noi, ca peste tot de altfel, s-a înfrumusețat și viața oamenilor. De cînd avem gospodărie agricolă colectivă, părinții noștri au adus acasă însemnate cantități de cereale, legume și fructe. Avem tot ce ne trebuie. Intr-o comună frumoasă, ducem o viață frumoasă și pentru aceasta mulțumim părintelui nostru drag, partidul.

ZECHERU GHEORGHE
el. a VII-a, com. Mărunțișu, reg. Ploiești

Mi-aduc bine amin[...]

Intr-una din zilele acestea, Olimpia, fiica mea, mi-a spus fericită :

— Tată, sînt așa de bucuroasă! O să votez. Pentru prima dată o să votez ! Echipa noastră artistică de la fabrica „Kirov" pregătește și un program artistic pentru alegeri. O să fie mare sărbătoare. De-abia aștept !

Apropiatele alegeri de la 5 martie sînt așteptate cu emoție și bucurie de toți oamenii muncii din patria noastră.

Dar cum erau oare alegerile în trecut ?

...Era prin 1928. Guvernul era condus de partidul liberal, veșnic în „luptă" cu partidul național-țărănesc. Pentru ciolan, bineînțeles. Inainte de alegeri, atît liberalii cît și țărăniștii, se întreceau în promisiuni. Ba, țărăniștii umblau și cu lăutari pe stradă, să-i vadă lumea, să le asculte promisiunile mincinoase. Numai că nici unii, nici ceilalți nu găseau crezare. Era știut că singura dorință a liberalilor și țărăniștilor, era să ajungă la conducerea țării, pe care apoi s-o jefuiască. Mi-aduc bine aminte. Cîțiva agenți ai țărăniștilor, ca să arate, pasămite, că ei vor face lucruri grozave, dacă vor fi aleși, au adus pe strada noastră mormane mari cu piatră. „O să pietruim străzile, o să facem case"... spuneau ei. Dar după cîtva timp, aceiași „patrioți" și-au cărat înapoi pietrele. Alegerile se terminaseră, restul nu mai avea importanță...

In 1933, cînd luptele muncitorilor îi puseseră pe gînd pe burghezi și pe moșieri, î[...] inte de alegeri mulți muncit[...] au fost arestați ca să nu vo[...] ze. Se temeau de forța tot m[...] crescîndă a muncitorilor. Ca [...] aibă cît mai multe voturi [...] favoarea lor, treceau pe li[...] și morții, pentru care votau [...] genți cumpărați. Prin fel de [...] de șiretlicuri, oamenii erau [...] măriți în timp ce votau, [...] dacă votul lor nu conven[...] celor interesați să „cîștige [...] alegeri", erau însemnați [...] spate cu cretă. Depărtîndu[...] numai puțin, de după o co[...] sau un colț de stradă, le ieșe[...] înainte bătăușii cu ciome[...] și-i luau la bătaie. Așa er[...] alegerile în trecut ! Totul e[...] o mare falsificare. Bogații [...] alegeau între ei deputați. M[...]

ZILE DE LUPTA

La Atelierele C.F.R. Iaşi — februarie 1933

Publicăm mai jos cîteva fragmente din romanul „Clocote" *de A. G. VAIDA.*

Fragmentele povestesc de spre uriaşa grevă a muncitorilor ceferişti de la Iaşi, în zilele de luptă ale lui februarie 1933. În fața forței muncitorilor uniți, conduşi de comunişti şi sprijiniți de masele muncitoare din oraş, Direcțiunea Atelierelor C.F.R. Nicolina-Iaşi, este nevoită să ce deze.

★

...Coloanele de muncitori mergeau hotărîte mai departe, fără să ia în seamă burduhosul acela înveşmîntat în uniforma pe care o urau. Cu fiecare pas pe care-l făceau înainte se auzea mai limpede sirena, chemîndu-i parcă să-şi unească puterea cu cei aflați în grevă.

. . . .

Ajungînd în fața porților Nicolinei, muncitorii văzură cum ceferiştii de dincolo de porțile atelierelor se îndreptau spre garduri ca să-i întîmpine. Din mijlocul mulțimii răsunară primele saluturi.

— Trăiască lupta ceferiştilor ! Trăiască solidaritatea muncitorească ! Trăiască Partidul Comunist !

De dincolo de gard se auziră răspunsuri însuflețite. O delegație fu aleasă din mijlocul mulțimii. Ea se apropie de poarta principală şi le înmînă celor dinăuntru pachete cu alimente.

Gestul acesta înflăcără şi mai tare inima ceferiştilor. La repezeală fu improvizată o tribună, şi Ilie luă cuvîntul, mulțumind muncitorilor pentru acțiunea lor de solidaritate.

. . . .

De la tribună vorbea acum o soție de ceferist. Salută şi ea în numele femeilor, lupta dîrză a muncitorilor. În timpul cuvîntării ei sosise armata. De-a lungul zidurilor se înşiruiau grupe de soldați. Femeia strigă :

— Tovarăşi !... Duşmanii au adus armata. Vor să înăbuşe lupta noastră dreaptă.

Întorcîndu-se către ostaşi, izbucni cu patimă :

— Frați soldați, nu ascultați de comandanții voştri, nu loviți în frații voştri muncitori. Armata nu trebuie să tragă în muncitori.

Femeile ceferiştilor începură să strige şi ele cu îndîrjire :

— Frați soldați, nu trageți în bărbații noştri. Să nu faceți omor pentru stăpîni... Aspazia, care era şi ea printre demonstrante, se apropie de soldați. Berta ei de lînă cafenie prinsă pe umeri, era legată pe la subsuori la spate. De sub basma, răsăriseră cîteva şuvițe de păr alb. Punînd mîna pe umărul unui soldat îi zise cu tremur în glas :

— Mă, băiete, mă ! Tot armata mi-a ucis tatăl în 907 că a cerut pămînt. Vrei şi tu să faci omor de om acum ?

Ostaşii se priveau încurcați. Unii din ei începură să şovăie şi lăsară armele, frecîndu-şi mîinile înghețate.

Din partea ceferiştilor, răsună un nou apel :

— Soldați, sînteți muncitori ca şi noi, sînteți fii de țărani şi părinții voştri duc aceeaşi viață amară, ca şi noi cei de la oraş. Nu executați ordinele ofițerilor... Nu uitați că aceiaşi ofițeri v-au pus să trageți în părinții voştri în 1907...

Cuvintele acestea îi înfuriară pe ofițeri. Li se vedea enervarea după felul cum se agitau în jurul soldaților, înghiontindu-i şi înjurîndu-i :

— Ce stați, boilor ? Vă trimitem în fața consiliului de

război... puşcăria vă mănîncă.

Ostaşii se mişcară din nou, dar fără nici o tragere de inimă.

. . . .

...În scurt timp, din rîndurile muncitorilor şi ale şomerilor izbucniră strigăte :

— Să fie retrasă armata !... Să fie retrasă armata !...

Din curtea Atelierelor, un strigăt se auzi ca un ecou :

— Jos teroarea !... Să fie retrasă armata !

Ilie apăru din nou la tribună. Ceru celor care aveau comanda unității militare să comunice superiorilor, autorităților şi direcției C.F.R.-ului să ia imediat măsuri pentru retragerea armatei. În cazul cînd trupele nu se vor retrage din fața Atelierelor, muncitorii ceferişti vor chema în ajutor întreaga populație muncitoare din oraş.

★

Ofițerul care comanda unitatea ce impresurase Atelierele C.F.R. Nicolina dădu buzna în biroul lui Balinchi :

— Domnilor, spuse el speriat. Muncitorii amenință... Ne cer să retragem armata... Au devenit agresori. Ce facem ? Trecem la represalii ?

Directorul Balinchi privi spre prefect. Acesta se ridică tăcut din fotoliu şi se îndreptă spre geamul care dădea în curtea Atelierelor. Inspectorul de Siguranță şi şeful poliției şopteau între ei. Balinchi rupse tăcerea, cu glasul lui pițigăiat:

— Ce facem, domnilor ? Domnul căpitan aşteaptă răspunsul.

— Să trecem la represalii. Vom anunța Bucureştiul după aceea, răspunse prefectul.

Telefonul începu să sune. Balinchi se repezi, ridică receptorul, apoi întorcîndu-se spre ceilalați :

— Bucureştiul ! şopti el. Am să întreb Direcția Generală, am să pun chestiunea...

Dar în urma dispozițiilor ce i se transmiseseră, fu de prisos „să mai pună chestiunea". După ce sfîrşi convorbirea, se aşeză tacticos în fotoliu. Toți se uitau la el, nerăbdători.

— Domnilor, începu directorul, am primit ordin să aplanez conflictul cedînd în fața anumitor revendicări...

. . . .

Delegația muncitorilor se apropie de poartă. Directorul îşi deschise şuba, scoase din buzunar o batistă dar o puse imediat înapoi. Se adresă delegației :

— Am primit ordin de la Bucureşti să intrăm în tratative cu dumneavoastră.

Unul din delegați începu să vorbească despre revendicări. Apoi rosti apăsat :

— ...Noi cerem ca aceste revendicări să fie aprobate pentru toate atelierele din țară.

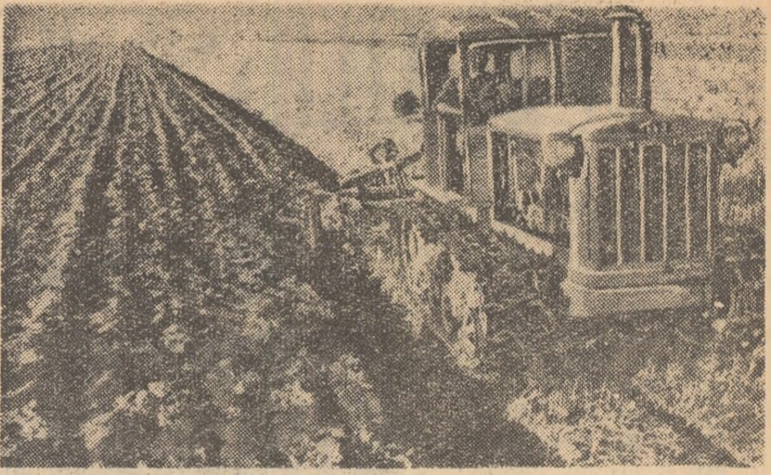
— Lăsați !... Să discutăm mai întîi despre atelierele noastre, spuse directorul scoțînd din nou batista şi ştergîndu-şi fruntea brobonată de sudoare. Ce vă privesc pe voi celelalte ateliere ? Las' să-şi bată alții capul...

— Dacă revendicările noastre nu vor fi satisfăcute pentru toți muncitorii din toată țara, vom continua greva !

Directorul îşi consultă din ochi colaboratorii. Înfăşurîndu-se şi mai strîns în şubă, îşi scoase căciula, o scutură şi o puse iarăşi pe cap, apoi, văzînd că nu mai primeşte nici un răspuns, se adresă delegației :

— Bine, voi anunța Bucureştiul.

Şi făcu cale întoarsă, urmat de întregul său stat major.

Agricultura sovietică cunoaşte o înflorire fără precedent. La aceasta contribuie şi vasta acțiune de valorificare a pămînturilor înțelenite. In ultimii ani, în Uniunea Sovietică au fost valorificate 41 milioane hectare de pămînturi înțelenite. Numai ținutul pămînturilor desțelenite din nordul Kazahstanului are o suprafață de aproximativ 600.000 km², depăşind teritoriul Marii Britanii, R.F. Germane, Belgiei şi Austriei, luate laolaltă !

In foto : Pe pămînturile desțelenite.

Libertate lui Patrice Lumumba!

In inima continentului african, se află Congo. De luni de zile, atenția întregii lumi este atrasă de evenimentele care se petrec în Congo. Colonialiştii au pus la cale să răpească din nou independența Congoului. Pentru aceasta, ei şi-au ales ca unelte oameni cu pielea neagră : Mobutu, Chombe, Kasavubu ş.a... Sînt oameni cu pielea neagră dar care de mult au început a face jocul asupritorilor propriului lor popor. Mînați de pofta de cîştig, ei vînd pe dolari independența patriei lor şi supun din nou călcîiului colonialist poporul congolez, iubitor de libertate.

In urmă cu o lună şi jumătate — Mobutu, cea mai activă unealtă a imperialiştilor, a reuşit să-l aresteze pe Patrice Lumumba şi pe alți conducători ai luptei pentru libertate a poporului congolez. Patrice Lumumba este preşedintele guvernului legal al republicii Congo. Mobutu însă, şef al unor bande de trădători, îl ține închis pe Lumumba, supunîndu-l la tot felul de torturi, sperînd că în felul acesta — torturîndu-l pe Lumumba şi pregătind asasinarea acestuia — vor putea pune capăt luptei pentru eliberare a poporului congolez. Faptele din ultima vreme arată însă că guvernul legal al Congoului controlează provinciile din nordul țării şi, cu sprijinul activ al populației, îşi întăreşte poziția pe zi ce trece. Tot mai întins este teritoriul pe care guvernul legal îşi exercită împuternicirile date de popor.

Zilele acestea, din toate colțurile lumii, se aud glasuri care cer : „Libertate lui Lumumba !" conducătorul luptei pentru libertate a poporului congolez.

„Pe Erik Eriksson nu-l cunosc..."

Constantin Munteanu, maistru matrițer la Intreprinderea metalurgică Cîmpulung Muscel, obişnuieşte să spună că a intrat în a doua tinerețe. La începutul anului trecut se îmbolnăvise grav. A tot încercat să amîne internarea, dar doctorii s-au ținut scai de el şi pînă la urmă l-au convins să se interneze. In spital a fost îngrijit cu devotament, şi la ieşire i s-a dat concediu pentru ca să se întremeze. Cînd s-a întors în fabrică era parcă alt om.

Un fapt obişnuit în zilele noastre. Tocmai de aceea bătrînului matrițer i s-a părut cam curios cînd Ion Bădescu, de la comitetul de partid al fabricii, a venit într-o zi la el şi i-a spus :

– Ce-ar fi să vorbeşti muncitorilor despre boala ta. Să le spui adică un singur lucru : cum ai fost îngrijit şi cît te-au costat cele 3 luni cît ai stat în spital.

Munteanu era nedumerit :

– Cum adică, cît m-a costat ? Ştii bine doar că nici un leu. Nu pricep ce vrei.

Zîmbind, Ion Bădescu a scos din buzunar un ziar. O ştire era subliniată cu roşu :

„STOCKHOLM, AGERPRES. Cetățeanul Erik Eriksson din oraşul suedez Falum a plecat de curînd în Statele Unite ale Americii să-l viziteze pe fratele său care locuieşte acolo. Pe cînd se afla în vizită în S.U.A. fratele său s-a îmbolnăvit şi a trebuit să se interneze urgent la spital pentru a fi operat. Bolnavul a stat la spital 12 zile şi cînd s-a însănătoşit i s-a prezentat următoarea notă de plată : operația – 360 dolari, asistența la operație – 150 dolari, raze X – 60 dolari, medicamente – 27,75 dolari, plata pentru întreținerea la spital timp de 12 zile, cîte 22,5 dolari pe zi = 270 dolari, analiza de laborator – 27,75 dolari, plata pentru folosirea sălii de operație – 100,55 dolari, anestezia – 58,5 dolari, medicul anestezic – 25 dolari. In total 1.079 dolari şi 55 cenți. Dacă se convertesc dolarii în coroane suedeze potrivit prețului oficial (un dolar este egal cu 5,27 coroane), arată Eriksson, nota de plată pentru operație şi pentru 12 zile de tratament se ridica la suma fabuloasă de 5.694 coroane".

Acest caz a fost relatat de Erik Eriksson în ziarul local „Dala Democraten", cînd s-a întors acasă din S.U.A. Un muncitor calificat din Suedia ar trebui să muncească cel puțin 5–6 luni pentru a putea plăti o asemenea sumă, fără ca în această perioadă să mănînce sau să cumpere ceva.

Munteanu a citit ştirea şi a rămas pe gînduri. Un muncitor dintr-o țară capitalistă plăteşte pentru 12 zile de boală salariul pe jumătate de an. Şi ziarele relatează des cazuri asemănătoare, petrecute în lumea capitalistă. Cîndva, pe vremea burgheziei, şi la noi era aşa. Un om bolnav într-o familie muncitorească însemna o adevărată nenorocire.

Ce cale lungă am străbătut de-atunci. Eu am fost bolnav 3 luni, se gîndea el – şi n-a trebuit să dau nici un ban din pungă. Ba am mai primit şi ajutor de boală.

...Intr-un tîrziu a luat o hîrtie şi un creion, hotărît să scrie la gazeta de perete. Şi-a început astfel articolul : „Tovarăşi ! Pe Erik Eriksson, din oraşul Falum, din Suedia, nu-l cunosc. Dar citiți povestea de mai sus şi gîndiți-vă bine la viața noastră de azi..."

P. DINESCU
(după „Scînteia")

FRIM

...te...

...citorii şi țăranii erau asupriți.

Ani de-a rîndul, astfel s-au petrecut lucrurile, pînă cînd muncitorii — conduşi de partidul comuniştilor, — şi-au spus hotărît cuvîntul, au alungat de la cîrma țării clica burghezo-moşierească, luîndu-şi soarta în propriile lor mîini.

...Anul acesta, fiica mea va vota pentru întîia oară. Împreună cu celelalte femei, care înainte nu aveau nici un drept, alături de tineri şi vîrstnici, îşi va spune şi ea cuvîntul, votînd pentru cei mai buni fii ai patriei noastre. Bucuria şi mîndria Olimpiei o împărtăşesc şi eu. Trăim, într-adevăr, vremuri minunate.

ION ȚARANGOI
muncitor turnător la Uzinele „Timpuri Noi", Bucureşti

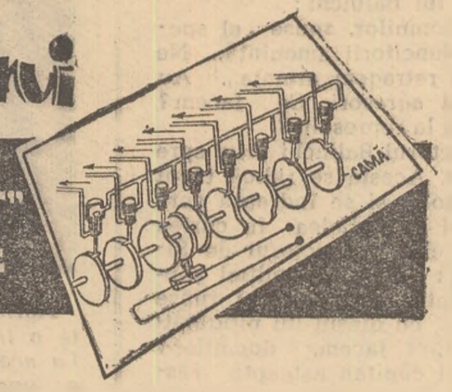
PROPAGANDA ȚĂRĂNISTĂ :

— Alo, spitalul ?... Rețineți un loc, că e aici unul care susține că țărăniştii nu este persoane de ordine şi cultură.

B' ARG — 1933

ŞTIINŢĂ şi TEHNICĂ

Maşini „INTELIGENTE"

În uriaşa sală a uzinei activitatea este în toi Scăldate in razele tuburilor fluorescente, nenumărate maşini de strunjit şi de rectificat de frezat şi de găurit. lucrează cu o precizie de cronometru. Dar, interesant, muncitorii nu se văd nicăieri! Întregul complex de maşini automate este supravegheat numai de un singur dispecer.

Care este secretul acestor maşini „inteligente"?

Discurile care... memorează

Toate aceste mecanisme, adevăraţi roboţi, lucrează în baza unui program stabilit de om. Să ne oprim la funcţionarea unei singure maşini, un strung automat cu comandă-program. Iată, rînd pe rînd, şi exact în clipa potrivită, intră în funcţiune diversele lui cuţite. Unul prelucrează partea frontală a piesei, altul taie apoi feţele sau se înfige în interiorul piesei formînd golurile necesare etc.

Oare maşina ţine minte programul, adică ordinea operaţiunilor?

Da, maşina are o „memorie", formată dintr-o sumedenie de discuri metalice cu forme variate numite *came*. Acestea sînt fixate pe un ax care se roteşte. Fiecare camă are un anumit profil (priviţi desenul de lîngă titlu) cu ajutorul căruia se transmite mişcarea mecanismului de lucru al dispozitivului de strîngere, al împingătorului, al asigurării deplasării cuţitului etc.

„Cocoaşele" camelor în rotaţie împing, la momentul potrivit, nişte tije care acţionează diversele mecanisme ale strungului. Pe acest principiu au fost construite numeroase tipuri de maşini unelte cu comandă-program, avînd un randament foarte bun şi o funcţionare sigură.

Cu toate acestea, progresele extraordinare ale electronicii din ultimul timp au depăşit considerabil sistemele mecanice, deschizînd maşinilor unelte automate, perspective de-a dreptul uimitoare.

Comandă de pe bandă de magnetofon

Cu cîtva timp în urmă, la uzina Stankokonstrukţia din Moscova a început fabricarea în serie a unor freze care, ca şi maşinile de mai sus, prelucrează, fără intervenţia omului, cele mai complicate piese. „Memoria" maşinii se află, de astă dată, pe o bandă magnetică de magnetofon. Pe ea a fost înregistrată descrierea amănunţită (nu prin cuvînt, ci prin impulsuri electrice de intensitate şi durată diferite) a sarcinilor pe care trebuie să le execute mecanismele. Aceşti curenţi comandă motoarele care conduc mişcările mesei şi ale sculei.

Şi în ţara noastră se acordă o atenţie tot mai mare realizării unor asemenea maşini „inteligente", cu comandă-program. În Directivele celui de-al III-lea Congres al P.M.R. se arată că „Industria construcţiilor de maşini va fi dotată cu maşini-unelte automate cu operaţii multiple (cu program), maşini de copiat electronice, linii automate şi semiautomate...".

Visul vechi al omenirii, maşinile care să lucreze singure, şi care timp de milenii puteau fi întîlnite doar în basme, a fost înfăptuit de către oamenii de ştiinţă sovietici. Asemenea maşini, linii şi uzine automate vor putea fi întîlnite tot mai des şi în ţara noastră.

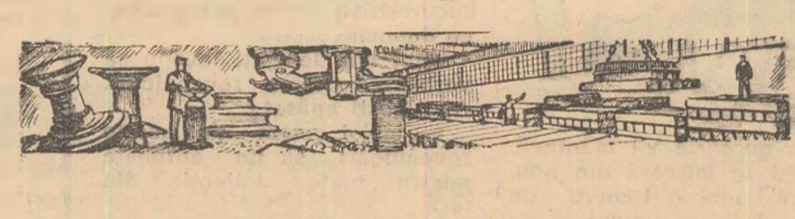
Ing. ION IONESCU

Noutăţi tehnice

La exploatarea minieră din Baia Sprie a fost experimentat un model de semnalizare automată optică şi acustică. Acesta e instalat la încrucişările liniilor ferate miniere cu circulaţie intensă. Muncitorii care lucrează pe linii, precum şi acei care traversează liniile miniere sau uzinale, sînt avertizaţi automat de aceste dispozitive, ori de cîte ori trenurile se află la o distanţă apropiată.

●

Un grup de ingineri romîni a reuşit să fabrice un material care imită întrutotul sideful. Obţinut din sticlă organică, sideful artificial va fi în curînd fabricat în cantităţi industriale. El va putea fi întrebuinţat la fabricarea nasturilor, în lucrări ornamentale, în lucrări de artă etc.

Se schimbă oare clima ţării noastre?

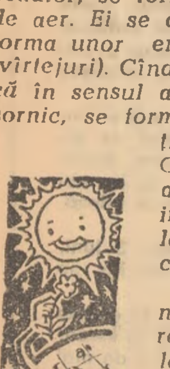
De cîţiva ani, şi anume cam din 1956, iernile au fost excepţional de blînde, primăverile însă reci, cu nopţi friguroase, verile răcoroase, iar toamnele cu multe zile frumoase şi călduroase. Aceste ciudăţenii ale vremii formează obiectul multor discuţii: pare că, clima ţării noastre dă semne de schimbare.

Aşa să fie oare?

Cînd vorbim de „clima" unei regiuni, înseamnă că avem cunoştinţă de aspectul vremii în regiunea respectivă de-a lungul multor ani: 30, 50, 100... de ani. Insemnările asupra vremii de la o zi la alta sînt făcute în multe localităţi, în fiecare ţară şi pe întreaga suprafaţă a pămîntului.

Cu ajutorul acestor date, meteorologii stabilesc clima localităţilor, regiunilor, ţărilor, în sfîrşit, clima întregului glob pămîntesc. Noţiunea de „vreme" sau „timp" într-o anumită localitate, este hotărîtă însă de starea atmosferii la un moment dat, de temperatura şi umezeala aerului, de direcţia şi tăria vîntului etc. Un rol hotărîtor în toate acestea îl are energia trimisă de Soare, care este transformată în căldură. Datorită deosebirii de temperatură între poli şi ecuator, se formează curenţii de aer. Ei se deplasează sub forma unor enorme turbioane (vîrtejuri). Cînd curenţii se mişcă în sensul acelor unui ceasornic, se formează aşa-numiţii anticicloni. Cînd deplasarea are loc în sens invers, vîrtejurile sînt denumite cicloni

In emisfera noastră curenţii reci poartă masele de aer din bazinul arctic (dinspre Polul Nord) şi caută să le strecoare spre Sud, iar cei calzi transportă aerul din regiunea tropicelor. Pentru rolul lor important în stabilirea aspectului pe care îl au în mersul vremii, curenţii aerieni au fost chiar denumiţi „cărăuşii vremii".

Intre curenţii aerieni reci şi calzi se dă permanent o luptă aprigă. Învinge cînd unul cînd altul. Acţiunea lor se poate prelungi deasupra unor regiuni o perioadă mai îndelungată decît este hotărîtă de poziţia lor geografică şi de anotimpul calendaristic. De aici rezultă că se pot ivi abateri de la aspectul mijlociu al climei regiunii respective, pentru o anumită perioadă.

Iarna se prelungeşte în primăvară, aceasta în vară, şi în felul acesta ajungem la unele ierni care nu sînt de loc ierni: Moş Gerilă nu vine cu zăpadă şi îngheţ. Aceste aspecte ale vremii pot fi considerate doar „accidente" în evoluţia vremii. Doar Soarele trimite către Pămînt aceeaşi cantitate de căldură, Pămîntul se învîrteşte în jurul Soarelui cu aceeaşi viteză, în aceeaşi perioadă de timp.

Trebuie să mai ţinem seama că omul, prin corectările pe care le aduce naturii (împăduriri, desţeleniri, irigaţii etc). a reuşit să transforme oarecum clima unor regiuni mai restrînse. Asemenea succese au fost obţinute şi la noi în ţară. Nu putem însă vorbi de o modificare a climei patriei noastre. Ca dovadă, iată, afară este iarnă plină, aşa cum trebuie să fie ea la această dată. După 24 ianuarie, se prevede o perioadă de ameliorare treptată a temperaturii, iar de la 1 februarie, iarna va intra din nou în drepturile sale.

CONST. STOICA
cercetător ştiinţific principal
Institutul Meteorologic,
Bucureşti

Tractoare fără... tractorişti

TRACTORUL COPIAZA...

La Stalingrad (U.R.S.S.) au fost experimentate cu succes primele tractoare din lume dotate cu un dispozitiv automat care face inutilă prezenţa tractoristului în timpul aratului. Autorul acestei inovaţii valoroase este un tractorist din Kazahstan, Ivan Loghinov.

Iată cum lucrează un asemenea tractor automat: înainte de începutul aratului, tractoristul trage prima brazdă. Apoi, tractorul este oprit, şi-n brazdă se introduce un „palpator", adică un dispozitiv de copiat, legat de tractor printr-un sistem de transmisie. Tractoristul iese din cabină şi, printr-un buton, pune în funcţiune instalaţia. Tractorul începe să se mişte, deplasîndu-se paralel cu prima brazdă, fiind ghidat de dispozitivul de copiat, care îşi pipăie drumul La capătul brazdei, dispozitivul se opreşte, tractorul se întoarce automat şi porneşte pipăind ultima brazdă răsturnată. In felul acesta, doi tractorişti pot lesne supraveghea 7—8 tractoare în timpul aratului.

De curînd, aceste tractoare au fost înzestrate şi cu adevărate „organe de simţ" (celule fotoelectrice), astfel că ele pot ocoli orice obstacol din calea lor.

TRACTOARE CONDUSE PRIN RADIO...

Modelului descris mai sus i-a fost adăugată şi o conducere prin radio. In faţa conducătorului tractoarelor aflat la un punct fix, este instalat un mic radio-emiţător prevăzut cu 6 butoane pentru comandă. Pe fiecare tractor este instalat un radio-receptor special. Prin apăsarea pe aceste butoane, tractoarele conduse prin radio virează spre dreapta, spre stînga, se opresc, îşi micşorează viteza şi efectuează arături la adîncimea dorită.

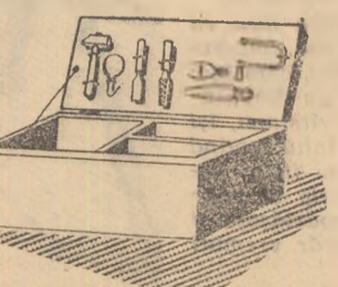
ING. ION SUCEVEANU

MICUL TEHNICIAN

Trusa cu scule

Pentru diverse reparaţii, pentru construirea diferitelor aparate, modele din placaj sau tablă, avem nevoie de o trusă cu scule: un fierăstrău manual **care poate folosi la tăierea pieselor din placaj; un** ciocan **cu vîrful bifurcat, care poate ţine loc şi de cleşte la nevoie; 1—2** pile **pentru lemn şi metal; 1—2** ciocane **pentru bătut cuie în lemn şi pentru îndreptat tabla;** cleşte şi patent; şurubelniţe **de diferite dimensiuni;** ciocan **de lipit la flacără şi, dacă e posibil, chiar un** ciocan electric de lipit.

Pentru ca lucrul cu acestea să fie uşurat, trebuie ca sculele să fie bine întreţinute, păstrate ordonat, într-o cutie de lemn mai mare, aşezate cu ajutorul unor copci, chiar pe spatele capacului. Este bine, de asemenea, să facem în cutie mai multe despărţituri: pentru unelte mici, (altele decît cele menţionate mai sus), pentru unelte mai mari şi o a treia pentru diferite cutii în care ţinem cuie, şuruburi, cositor etc.

O mare bucurie

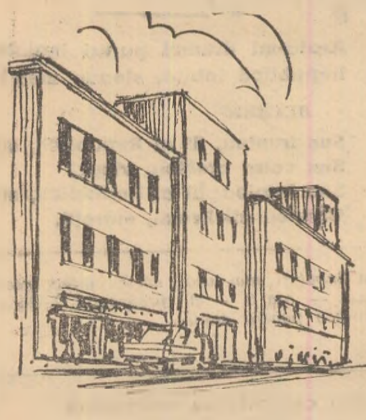
Cine nu cunoaşte minunatul cartier Floreasca! Aici, cu fiecare zi ce trece se ridică blocuri noi, cu multe etaje, cu apartamente mari, luminoase.

De cîtva timp, am o mare bucurie; locuiesc şi eu în acest cartier muncitoresc. Bucuria mi-a adus-o noul an, 1961, cînd, împreună cu alte familii de muncitori, familia noastră s-a mutat într-unul din noile blocuri.

Tatăl meu, muncitor electrician, a primit un apartament frumos, cu camere spaţioase. Aici, ne simţim foarte bine cu toţii, mai ales că ne-am cumpărat mobilă nouă şi cu ea am aranjat un interior foarte plăcut. Eu şi sora mea sîntem fericiţi că avem camera noastră, a copiilor, cu o bibliotecă bogată şi un aparat de radio. Camera noastră ne este foarte dragă; aici ne facem lecţiile, aici ne petrecem o parte din timpul liber ascultînd emisiunile pentru copii şi tineret.

Pentru casa în care locuim, pentru copilăria lipsită de griji pe care o trăim, mulţumesc din inimă Partidului Muncitoresc Romîn, care veghează pentru fericirea noastră.

IONESCU ŞTEFAN
cl. a V-a
Şcoala de 7 ani nr. 15,
Floreasca, Bucureşti

Din poşta săptămînii

In excursie

Aproape 100 de pionieri, membri la diferite cercuri ale Palatului pionierilor din Timişoara, au făcut o excursie în comuna Vinga. Pionierii din comună i-au aşteptat pe oaspeţi în gară. De îndată ce s-au cunoscut, s-au şi împrietenit. Impreună au vizitat şcoala şi gospodăria agricolă colectivă „Hristo Botev", mîndria comunei.

După o jumătate de zi, pionierii timişoreni erau încîntaţi de tot ceea ce văzuseră. În semn de mulţumire, au prezentat un bogat program artistic, care a sporit voia bună a proaspeţilor prieteni. Apoi, au avut loc şi cîteva partide de şah între şcolarii din Vinga şi cei din Timişoara. La despărţire, pionierii din comună au fost invitaţi la Palatul pionierilor din Timişoara.

EIBENSCHUTZ ROBERT

Adunarea pionierilor

De curînd, pionierii din detaşamentul clasei a V-a D, de la şcoala noastră, au ţinut o adunare, pe care au organizat-o cu ocazia împlinirii a 111 ani de la naşterea marelui nostru poet Mihail Eminescu.

Vestea s-a răspîndit iute prin unitate aşa că, la programul dat de cei dintr-a V-a D, au venit pionierii din alte detaşamente şi colectivul de conducere al unităţii.

Adunarea a fost interesantă şi plină de învăţăminte, mai ales pentru cei din clasele a VI-a şi a VII-a. Au aflat multe amănunte despre viaţa poetului, despre cele mai frumoase poezii ale sale.

Frumoase recitări şi cîntece după versuri scrise de M. Eminescu — au venit să încheie adunarea pionierilor.

MILUŢ VLAD
Şcoala medie nr. 1,
„N. Bălcescu" Craiova,
reg. Oltenia

O amintire minunată

In programul unităţii de pionieri de la Şcoala medie „Filimon Sîrbu" din Sighet, au fost prevăzute nenumărate acţiuni interesante, frumoase: seri literare, excursii, vizionări de filme...

...Intr-una din zile, pionierii, îmbrăcaţi sărbătoreşte, s-au îndreptat spre fabrica ce poartă numele luptătorului utecist Alexandru Tamaş. Aici s-au întîlnit cu muncitori şi cu mama eroului, care le-a povestit multe amănunte din copilăria lui Alexandru.

La sfîrşitul întîlnirii, echipa artistică a pionierilor a prezentat în faţa muncitorilor un frumos program artistic.

FOGHEL ŞAROLTA
cl. a VII-a,
Şcoala medie „Filimon Sîrbu", Sighet,
reg. Maramureş

Steluţa roşie!... Am s-o merit şi eu, dar... să mai cresc puţin.

Au primit distincţii pionereşti

● **O zi obişnuită şi... totuşi nu! Pionierii unităţii noastre, veseli şi plini de voie bună, aşteaptă cu nerăbdare începerea adunării.**

Ceremonialul pionieresc a început. Iată, Ropceanu Elena, Gingolea Monicu şi alţii sînt chemaţi pe scenă. De ce oare?

Datorită muncii pe care au depus-o, datorită străduinţei lor de a îndeplini toate sarcinile pionereşti, cei mai buni pionieri ai unităţii noastre primesc steluţele roşii.

Ziua aceea va rămîne pentru ei o zi de neuitat, o zi care le dă un imbold mai mare la învăţătură şi în activitatea pionierească.

Prof. MARIA ULIAN
Şcoala de 7 ani
Frasin, reg. Suceava

● In unitatea noastră de pionieri, ziua acordării distincţiilor pionereşti a fost o adevărată sărbătoare.

Printre cei care au primit steluţa roşie, am fost şi eu.

Ca şi toţi ceilalţi, eram emoţionat, şi în momentul acela mi-am dat seama, mai mult ca oricînd, că distincţia este semnul care arată pe pionierul cel mai silitor, cel mai activ. Iată de ce, sînt hotărît s-o port cu cinste, să învăţ mai bine, să ajut şi pe alţi pionieri din detaşament să devină purtători ai steluţelor roşii. Sînt mîndru că port şi eu distincţia pionierească, că azi, alături de colegii mei, mă pregătesc temeinic în şcoală, ca mai tîrziu să fiu folositor patriei.

NIŢU I. ION
preşedintele
detaşamentului nr. 3,
Şcoala de 7 ani,
Tiţeşti, reg. Argeş

● **Cînd am aflat despre acordarea distincţiilor pionereşti, am fost stăpînit de dorinţa de a le primi şi noi. Aşa că, toţi ne-am gîndit la organizarea unor acţiuni interesante, la realizarea lor.**

Acum, au rămas în urmă orele de atelier în care am lucrat peste 200 de căsuţe pentru păsărele, zilele în care am organizat semnalizarea cu fanioane... Şi asemenea zile vor mai veni, negreşit: de aceasta vom avea noi grijă.

Dar iată că a sosit şi ziua primirii distincţiilor pionereşti. Ne mîndrim că mulţi pionieri din unitatea noastră sînt purtători ai distincţiilor, că steluţele roşii au sosit la noi ca o răsplată a muncii depuse.

DEACU ELENA
cl. a VI-a,
Şcoala de 7 ani
Oltina, reg. Dobrogea

SPORT

La Predeal, pe pîrtia de schi

Duminică dimineaţa, poiana Clăbucetului Taurului din apropierea Predealului a găzduit prima întîlnire din acest an dintre reprezentativele pionereşti de schi ale oraşului Sinaia şi Predeal.

Deşi a fost ger, termometrul indicînd minus 23°, foarte mulţi copii şi chiar oameni mari au ţinut să fie prezenţi la concurs.

Intîlnirea de slalom special, care a constat dintr-o coborîre prin 32 de porţi, a fost un adevărat concurs de isteţime, curaj şi pricepere, la care toţi participanţii — peste 50 la număr — au luptat cu multă dîrzenie pentru victorie.

Ne-a impresionat în mod deosebit pionierul Alexandrescu Mihai din Predeal, care încă de acum, de la vîrsta de 13 ani, stăpîneşte cu multă siguranţă schiurile. Mihai a trecut ca vîntul printre fanioane, obţinînd cel mai bun timp. De altfel, în urma celor două încercări, el a ocupat locul I. Celelalte locuri au fost ocupate de pionieri; **Cişmaşu Ion** din Predeal (locul II), **Puiu Adrian** din Sinaia (locul III), **Pojoran Ion** — Sinaia, **Mărgărit Gheorghe** — Sinaia. Fără îndoială că nimeni din cei prezenţi la acest concurs nu-l vor putea uita multă vreme pe elevul **Vulpe Gheorghiţă**. Gheorghiţă, deşi abia în clasa a IV-a (nu are încă 10 ani împliniţi) i-a entuziasmat pe toţi prin curajul său, prin iscusinţa sa.

Curînd, în unul din numerele viitoare, vă vom vorbi despre următoarea întîlnire care va avea loc la Sinaia.

RADU POPA

Pe derdeluş...

Prietenie

Cînd a sosit Bordeianu Cornelia în clasa noastră, am primit-o cu multă bucurie. Ne-am înţeles bine cu ea de la început, însă, după ce a luat primele note, am fost cam întristaţi. Cornelia nu-şi pregătea întotdeauna temeinic lecţiile. Noi, pionierii, eram nemulţumiţi de notele ei, dar n-am îndrăznit să-i spunem. „Totuşi ea este colega noastră, n-o putem lăsa aşa" au zis cîţiva pionieri din detaşament. Şi ne-am hotărît s-o ajutăm. Lucrul nu era greu, mai ales că în detaşament sînt destui fruntaşi la învăţătură care s-au arătat dornici s-o ajute, s-o înveţe cu ea.

Zis şi făcut. O zi după ce am luat hotărîrea, ne-am şi dus la ea acasă. Ne-a primit puţin mirată dar, cînd i-am explicat pentru ce am venit, s-a bucurat. „Şi eu m-am gîndit să vă cer ajutorul, ne-a mărturisit ea, dar, nu eram hotărîtă..."

Din ziua aceea ne ducem mereu la colega noastră s-o ajutăm la lecţiile mai grele, să ne jucăm cu frăţiorii ei mai mici. Uneori, după ce terminăm lecţiile, le facem jucării şi-i învăţăm jocuri distractive. Acum, de cînd o cunoaştem mai bine pe Cornelia, prietenia noastră s-a întărit şi roadele prieteniei se vor vedea. Vor fi notele mai bune pe trimestrul doi.

CALINESCU CLAUDIA
cl. a VII-a B
Bicaz

Un dar pentru noi

După ce ne-am întors din vacanţă, noi, pionierii şi şcolarii, am avut o mare bucurie: şcoala ne-a dăruit laboratorul de fizică. Nici nu vă puteţi închipui ce bucuroşi sîntem! Ne-am şi făurit planuri pentru experienţele pe care le vom face. De acum sîntem siguri că lecţiile vor fi mult mai interesante şi mai frumoase.

Nerăbdători să participăm la orele de fizică din laborator, am ajutat şi noi la transportarea materialelor, la aranjatul mobilierului.

Acum, în sala mare şi luminoasă, în dulapuri, pe mese, aparatele de fizică ne aşteaptă. Totul este în ordine, experienţele pot începe!

FILIMON SILVIU
Şcoala medie nr. 4,
Timişoara

Partidul

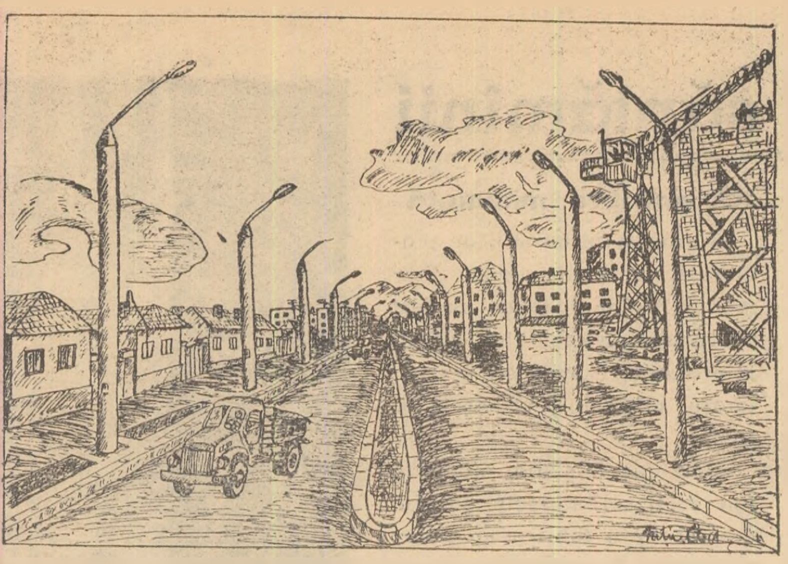
Cu ochii noștri limpezi
ce-acuma se deschid,
pe cartea-n care-i scrisă
povestea țării-ntreagă,
citim cuvîntul simplu
și minunat: PARTID
și inima și mintea
se-ntrec să-l înțeleagă!
Bat inimile-n piepturi
și mintea urcă-n zbor
și fiecare-și spune:
„De-ar fi să mi-l închipui
ca pe-un voinic din basme
întregul meu popor,
o singură făptură,
cu trupu-i și cu chipu-i
bătrîn și veșnic tînăr,
unchiaș și flăcăiaș,
cu umerii cît munții,
cu fruntea peste creste,
cu pieptul cît hotarul...
atunci, partidul este
și inima și mintea
acestui Uriaș!"

E inima călită
în lupte și primejdii,
în veacuri de-nfruntare
și ceasuri de restriști,
e leagănul iubirii
de glie — și-a nădejdii
din beznele robiei
și pin' la Comuniști.

E mintea luminată,
puternică și trează
— comoara-nțelepciunii
ce-am strîns-o din bătrîni;
e mintea care știe,
străvede și cutează
și cumpănește pașii
de Astăzi către Mîni!

Cu inima-ți fierbinte
și luminoasa-ți minte,
PARTID al Țării mele,
să ne călăuzești
pe drumul nostru harnic
și pașnic — înainte,
să ne durăm aievea
o Țară ca-n povești!

MARCEL BRESLAȘU

„NOUA AUTOSTRADĂ DIN BRAȘOV", desen de **Nițu Constantin**, clasa a VIII-a D, Școala medie nr. 4 „Ștefan Gheorghiu" din Brașov.

E tinerețea noastră partidului datoare

E tinerețea noastră în șiruri largi pe stradă,
Un curcubeu de pace spre slava lu-Ntîi Mai,
Iar roșiile baticuri și bluze de zăpadă
Resfiră în coloane cromatic evantai.

E tinerețea noastră în salt, nemuritoare,
Tot largul primenindu-l cu generos avînt,
Din miile de veacuri, acestui mi se pare
Îi dat s-aprindă steaua iubirii pe pămînt!

Da, tinerețea noastră e-o navă de lumină,
Spre comunism se-avîntă, spre țărmul însorit,
Din drumu-i nu se-abate, întrezărind senină
Întinderea de rodii și malul aurit.

Da, tinerețea noastră înaripată zboară
Cu visele lui Roaită, cu inima-i, prin spații,
Din miile de stele pămîntu-nția oară
Azi luminează-n bezna atîtor constelații!
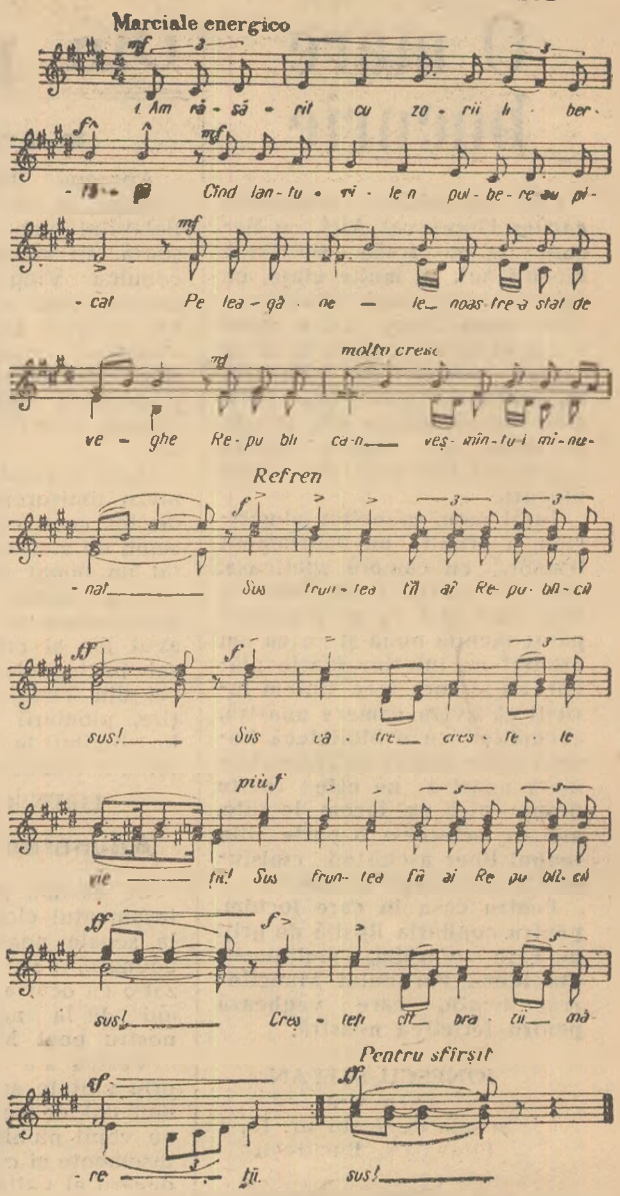
Da, tinerețea noastră, cu forța-i pămîntească
Ca un năvalnic fluviu, clocotitor și viu,
Din miile de forțe a îndrăznit să crească
Întîiul lan de grîne în ghețuri și pustiu!

E tinerețea noastră partidului datoare
Să-nalțe pentru toate al mulțumirii glas,
Căci el ne-a dat aripa spre zări, cutezătoare
Și el ne-nvață zborul prin ani, fără popas.

NICOLAE TAUTU

De o vîrstă cu Republica

Muzica: I. D. CHIRESCU
Versuri: E. JEBELEANU

Ne-am înălțat cu răsăritul țării
Nenumărați, ca florile din lunci,
Ne-a ridicat Republica spre
soare
Și-acum sînt mari copiii
de atunci.

Sub scutul ei înaintăm în viață,
Nu-i stavilă în cale să ne stea
Arată-mi drumul pururi înainte,
Republică iubită, steaua mea!

REFREN

Sus fruntea, fii ai Republicii, sus,
Sus către crestele vieții!
Sus fruntea, fii ai Republicii, sus,
Creșteți cît brazii, măreții.

Dragi copii, veți avea posibilitatea să învățați mai ușor acest cîntec, ascultîndu-l la radio, duminică 29 ianuarie a.c. — ora 9 — pe programul 2, în cadrul emisiunii: „Noi înregistrări de cîntece pentru copii".

LA PEȘTERA STÎNII

POVESTIRE ÎN IMAGINI DE ST. ZAIDES — DESENE: C. MĂLIN

REZUMATUL CAPITOLELOR PRECEDENTE

Acțiunea se petrece cu cîțiva ani în urmă.

La pădurarul din Strunga vine în vacanță pionierul Vasilică Poteraș. Dar chiar a doua zi, în împrejurări misterioase, bunicul dispare. Vasilică pornește în căutarea lui și îl află în mîinile unor spioni. Sărind în apărarea bunicului, Vasilică este urmărit și... după toate aparențele, cade într-o prăpastie.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel. 17.6010 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".